

Lukt-, Styfmors-, Buskviol. — 2) Blomma af detta örtslägte. — 3) *Blå v.*, se *Levkoja*. *Gul v.*, se *Lackviol*. Se äfv. *Nattviol*, *Underviol*. — Ss. *V-blomma*. [Fiol.]

VIOLA, viola, f. 3. (ital.) Se *Altviol*.

VIOLBLOCK, se *Fiolblock*.

VIOLBLÅ, violblå, a. 2. neutr. — *blått*. Af samma blåa färg som *Luktviolen*. [Fi —.]

VIOLBRUN, violbrún, a. 2. Af samma bruna färg som *Styfmorsblomman*. [Fi —.]

VIOLBUSKE, violbúske, m. 2. pl. — *buskar*. *Lackviolväxten*. [Fi —.]

VIOLETT, --lätt, a. 1. Utmärker en af hufvudfärgerna, den sjunde i regnbågen, uppkommen af blandningen emellan blått och rött. [Fiolet.]

VIOLIN, --ín, m. 3. (ital. *Violino*) Bekant stränginstrument med fyra strängar.

VIOLMOSSA, violmássa, f. 1. (bot.) En laf, röd eller violett, på stenar, med lukt af violblommor. Byssus Iolitus. [Fi —.]

VIOLONCELL, viollänngsäll, m. 3. (ital. *Violoncello*) Liten basfiol.

VIOLONCELLIST, viollänngsällísst, m. 3. En, som spelar liten basfiol.

VIOLROT, violrót, f. 3. pl. — *rötter*. Den väluktande roten af Hvit Svärdslija (*Iris florentina*). [Fi —.]

VIOLSAFT, violsåft, m. 3. Saft af violblommor, nyttjad i kemien såsom reaktionsmedel. [Fi —.]

VIOLSIRAP, violsírápp, m. sing. Ett slags violblå sirap, som nyttjas på apotek, beredd af de blåa kronbladen af *Luktviolen*. [Fi —.]

VIOLSTEN, violstén, m. 2. Se *Violmossa*.

VIOLTRÄ, violträ, n. sing. Ett violblått, väluktande, tungt, till fina snickararbeten begagnadt träslag ifrån Ostindien. [Fi —.]

VIPA, vípa, f. 1. Fågel af Vadarne, 15 tum lång, kroppens grundfärg mörkgrön hos hanen, med skiftning i grått hos honan. *Vanellus cristatus*.

VIPEGRÄS, n. 5. (bot.) Se *Felknopp*.

VIPP, m. 2. En i gaffel hängande häfstång, hvars ena ända är befäst med en vigt. (Fig. fam.) *Vara på v-en*, vara nära att. *Han var på v-en att bli hängd*. — *Int.* (fam.) Hej! *V. lustigt!*

VIPPA, v. a. 1. 1) Sätta något i hastig rörelse upp och ned. — 2) (numera obrukl.) Hänga i vippgalge. — *V. n.* Slå upp såsom ändan af en vipp; tätt och hastigt fara upp och ned såsom ändarne af en vippunga.

VIPPA, f. 1. Knippe af långa, smala, utbredda föremål; oregelbunden tofs. Se *Band-, Blom-, Pudervippa*.

VIPPFYR, m. 2. (sjöt.) En fyr, uti hvilken tvenne ljus höjas och sänkas medelst en häfarm.

VIPPALGE, m. 2. pl. — *galgar*. 1) Galge, bestående af en ståndare eller stolpe med en uppifrån utskjutande arm, hvarpå delinqventen hänges. — 2) (jäg.) En fjädrad stång med snara till djurfångst.

VIPPUNGGA, f. 1. Gungbräde med bock under midten.

VIPPKÄRRA, f. 1. Kärra, som alltid väger ned baktill, när hon frånspannes.

VIPPSTJERT, m. 2. 1) Se *Sädesärta*. — 2) (fig.) Se *Visper*.

VIPPSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger*. Se *Pumpsvängel*.

VIPPTÅG, n. 5. (skepp.) Se *Göling*.

VIPS! vípps, int. (fam.; af *Vippa*) I ett ögonblick, strax. *V. är han borta!*

VIPSKINN, n. 5. (fam.) Tunt och dåligt läder.

VIPÄRTER, 3. pl. Örten *Orobos niger*, med röda blommor och buskaktigt utseende.

VIRA, víra, f. sing. Ett sällskapsspel, upfunnet på *Vira bruk* i Södermanland, hvaraf namnet.

VIRA, v. a. 1. (af isl. *Vir*, ståltråd) Tätt om-linda med något trådformigt. *V. med ståltråd*.

VIRAK, vírack, m. sing. (t. *Weihrauch*) Ett slags gummiharts, som utflyter ifrån barken af ostindiska växten *Boswellia serrata*, och användes till rökelse.

VIRFLA, vírfvel, m. fl., se *Hvirfla*, *Hvirfvel*, &c.

VIRKA, v. a. 1. (ursprungl.: tillverka) Af tråd medelst virknål tillverka ett väfnadsligt arbete. *V. ett bordtäckte*, en boll. — *Virkande*, n. 4. o. *Virkning*, f. 2.

VIRKE, n. sing. (af gam. *Virka*, tillverka) Trä till byggnad eller slöjd. — Bildar sammansättningarna *Byggnads-, Skepps-, Slöjdvirke*.

VIRKNÅL, f. 2. Ett slags nålformigt verktyg, som nyttjas vid virkning.

VIRRIG, a. 2. (fam.) Förvirrad.

VIRRVARR, vírrvár, n. sing. (t. *wirrwarr*; fam.) Förvirring, oreda, villervalla.

VIRTUOS, virtuos, m. 3. (ital. *Virtuoso*, af lat. *Virtus*, skicklighet) 1) Mästare i utörandet af musik. — 2) (fam. skämtv.) Mästare i något slags konst.

VIRTUOSITET, virtuositet, f. 3. 1) Mästerskap i musikaliskt hänseende. — 2) (fam. skämtv.) Stor färdighet i något slags konst.

VIS, n. 5. I. Sätt. (Egentl.: varelsesätt, af moes.göt. *Visan*, vara.) Nyttjas numera endast i förbindelse med prep. *på*, nästan adverbialt. *Hvar och en lefeer på sitt v. På gamla v-et. På franska v-et. På militäriskt v. På det v-et. På något v. På intel v.*, alledes icke. — Bildar sålunda äfven en mängd sammansättningar, t. ex.: *På krigsvis*, såsom det tillgår i krig; *på studentvis*, såsom studenter pläga; *på husarvis*, *på bondvis*, *på qvinfolksvis*, o. s. v. — Ingår likaledes, utan prep. *på*, i en mängd adverbiala sammansättningsord, genom hvilka betecknas: a) Något visst sätt, t. ex.: *Korsvis*, *underrättelsevis*, *föreställningsvis*, *öfningsvis*, *liknelsevis*, *jemsförelsevis*, *naturligtvis*, *förnuftigtvis*; b) Fördelning, något visst för hvar gång, t. ex.: *Bataljonsvis*, *kannvis*, *tunnvis*, o. s. v.

VIS, a. 2. II. (af *Veta*) 1) Som har vetskap om något, kunnig. *Göra en v. på något*. — I denna bem. föråldradt. — 2) Som vet mycket, kunnig, insigtsfull. *De tre v-e män från Österlanden*. — 3) (i högre mening) Som har till högsta ändamål sitt eget och andras fullkomnande. — 4) (i hvardagstal) Klok, förståndig. *Han är för v. att låta narra sig*. — Brukas äfv. som substantiv, i bem. 2 o. 3, t. ex.: *En v.*; *Greklands sju v-e*. Är då liktydigt med: Filosof, Lörd, Vetenskapsman, men säges endast med afseende på gamla tider.

VISA, f. 1. 1) Verldslig, kort sångdikt, lämpad isynnerhet för det sällskapliga och enskilda lifvets förhållanden. *Krigs-, Kärleks-, Dryckesvisa*. *Soldat-, Student-, Bondvisa, Folkvisa*, m. fl. *Sinclair's v. Liten v. Göra visor om en*. (Fig. fam.) *Det är alltid samma v.*, alltid ett och samma. *Ord och inga visor*, rena sanningen, skarpt uttalad, utan omsvep eller skonsamhet.